

De meditadone mortis

Ca. xxiii

Albe cito erit h̄ tecum faciū. Vide al-
ter quomō te habeas. Hodie h̄mo est
et cras nō cōparet. Cum autem subla-
tus fuerit ab oculis eqā cito transit a mēte. O
ebetudo et duricia cordis humani qđ solum p̄
sentia meditaf̄ et futura nō magis preuidet.
Sic te i om̄i facto et cogitatu deberes tenere q̄
si statim esses moritur⁹. Si bonā cōscientiam
haberis nō multū mortem timeres. O deli⁹ es
set peccata cauē q̄ mortē fugere. si hodie non
es parat⁹ quō cras eis Cras est dies incerta
et quid scis si crastinū habebis. quid prodest
din viuere qñ parū emēdamur. Ach lōga vi-
ta nō sēp emēdat: s; sepe culpā magis auget
Vtinam p̄ vnā diē bene essemus cōuersati
in hoc mūdo. multi ānos cōputāt cōuersiōis:
sed sepe paruus ē fructus emēdationis. Si for-
midolosū est mori forsitan periculosi⁹ diuicius
viuere. Beat⁹ qui h̄ram mortis sue semper
āte oculos habet. et ad moriendū quottidie se
disponit. Si vidisti aliquādo hominem mori
cogita. quia. et tu p̄ eandem viam transibis
Cum mane fuerit puta te ad vesperz non per-
uenturum Vespere autem facto mane non au-
deas tibi polliceri. Semp̄ ergo parat⁹ esto et
taliter viue vt nūq̄ te imparatū mors inue-

c in

mat. Multo subito et in p̄uise moriūt. Nā h̄a
qua nō putat fili⁹ h̄p̄is v̄etur⁹ est. Qñ illa ex
trema h̄p̄ia venerit. mltū aliter s̄etire incipies
de tota vita tua p̄terita. et valde dolebis. q̄ tam
negligēs et tā remissus fuisti. Quā felix et pru
dēs q̄ talē nūc m̄it⁹ eē in vita q̄l optat inueni
ri in morte. Dabit nāq; fiduciā magnā mori
endi p̄fect⁹ cōtēpt⁹ mūdi. feruēs desiderii in
v̄tutib⁹ p̄ficiēdi. amor disciplīne. labor p̄mitē
tie. p̄p̄tudo obediētie. Abnegacō sui et sup
portacō cuiuslib⁹ aduersitatis pro amore xp̄i.
Multa bona potes opari dū san⁹ es: sed infir
mat⁹ nescio q̄ potes. Paud⁹ ex infirmitate emē
dāt. Sic et q̄ mltū pegrināt: raro s̄adificāt.
Noli cōfidē sup amicos et p̄rimos. nec in futu
ris salutem tuā differas. q̄ cū oblīuiscētur
tui h̄p̄mies q̄ estimas. Oculi⁹ ē autē tēpestiue
prouidēre et aliqd boni p̄mittē: q̄ sup aliorū
auxilio sp̄are. Si n̄ es p̄ tēp̄o sollicit⁹: q̄s erit
sollicit⁹ p̄ te in futuro. Nūc tps valde ē p̄ciosū.
nunc sūt dies salutis. nunc tps acceptabile.
Sed procholor q̄ h̄c v̄tili⁹ nō expendis in q̄
promēri vales vñ eternaliter viuas. Nā vt
dicit Gregori⁹. Nequaquā satisfaci⁹ si ab in
iquitate cessam⁹. nisi volūtates quas diligim⁹
cū ecōtra nō oppositis lamētis insequamur.

Et vt dicit Crisostim⁹. Veniet qñ vnū die⁹
seu hōrā p emēdatione desiderab. ⁊ nescio an
impetrabis. Eya karissime de quanto periculo
te poteris liberare. de tāto magno timore eri
pere. Si modo semp timorat⁹ fueis ⁊ de morte
suspectus. Stude nūc taliter viuere vt in hōra
mortis valeas poa⁹ gaudere q̄ timere. Disce
nūc mori mundo. vt tūc māpias viuere cum
xpō Disce nūc ōmnia cōtempnere. vt tunc possis
libere ad xpm pge. Castiga nūc corp⁹ tuum
p penitentiā. vt tūc valeas certā habere cōfide
tiam. Ach stulte quid cogitas te diu victurū
cū nullū diem habeas securū. Quā multi de
cepti sūt ⁊ isperate de corpe extracti Quocōs
audisti a dicētib⁹. q̄ ille gladio cecidit. Ille
submersus est. Ille ab alto tuens ceruicē fre
git. Ille manducando obriguit. Ille bibendo
finem fecit. Alius igne. ali⁹ ferro. ali⁹ peste. a
lius latrocinio interijit. Et sic ōm̄ finis mors
est. ⁊ vita hōminū tamq̄ vmbra subito per
transit. Quis memorabit tui post mortem.
et quis orabit pro te. Age nunc karissime q̄t
quid agere potes. quia nescis quando morio
ris. nescis etiā quid tibi post mortē seque
tur. Dum tempus habes congrega diuidas
īm mortales. preter salutem tuam: nihīl co
gites nisi solum que dēi sunt cures. fac

tibi nūc amicos venerādo dei factos a eorū ac-
tus imitādo. vt cū defeceris in hac vīta Illi te
recipiāt in eterna tabernacula. Serua te tāq̃
pegrinū a hospite sup̃ terrā ad quez nihil spec-
tat de mūdi negocijs. serua cor libez a ad de-
uz fursū erectū. q̃ nō habes h̃ manētez ciuita-
tem Illuc p̃ces a gemit⁹ q̃ttidianos cū lacri-
mis dirige. vt spicet⁹ tu⁹ merat⁹ ad dominuz
post mortem felicit̃er transire. Amen.

De iudicio a penis p̃c̃torū. Ca. xxiiij.

Om̃ibus rebus respice finē. a qua-
liter ante districtū iudicem stabis Cui
nihil est occultum qui muneribus non
placat⁹. nec excusaciones recipit: sed q̃ iustuz
est iudicabit. O miserrime a insipiens pecca-
tor. quid respōdebis deo omnia mala tua scē-
ti. qui interdum formidas vultū hominis ira-
ti. vt quid nō preuides tibi in die iudicij. q̃ñ
nemo poterit p̃ aliuz excusari. vel defendi. sed
vnusquisq̃ sufficiens on⁹ erit sibi ipsi. Nunc
labor tu⁹ est fructuosus. flet⁹ acceptabilis. ge-
mit⁹ exaudibilis. dolor satisfactori⁹ a purga-
tiuus. habet magnū a salubre purgatorium.
padēs homo qui suscipiēs iniurias plus dolet
de alterius malicia q̃ de sua iniuria qui pro